

بررسی رابطه بین هوش و خلاقیت با رضایت مندی زناشویی

محسن ناظمی^۱، فاطمه پارسا^۲، ملیحه حافظ احمدی^۳، مرتضی روستایی^۴

۱- دکترای روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بیرجند

۲- فوق لیسانس روانشناسی تربیتی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد

۳- کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد، واحد علوم تحقیقات تربت جام

۴- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد، واحد علوم تحقیقات بجنورد

خلاصه

مطالعه‌ی هوش و خلاقیت یکی از جذاب‌ترین و مهم‌ترین بحث‌های روان‌شناسی است. امروزه روان‌شناسان و مشاوران در پی آنند که روش‌های موثری برای پرورش خلاقیت و هوش و کاربرد آن‌ها در روابط زناشویی به وجود آورند. پژوهش حاضر در زمینه تأثیر خلاقیت و هوش بر رضایت زناشویی زوجین در شهر مشهد می‌باشد. تحقیق حاضر از نوع تحقیق همبستگی می‌باشد و برای تعیین میزان رابطه بین هوش و خلاقیت با رضایت مندی زناشویی از روش همبستگی پیرسون استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه زوجین (زنان و مردان متأهل) محدوده سنی ۳۰ تا ۵۰ سال در شهر مشهد است. نمونه آماری تحقیق حاضر بر اساس جدول مورگان، شامل ۱۰۰ نفر از کل افراد نمونه در شهر مشهد سال ۱۳۹۴-۹۵ در نظر گرفته شده است. برای نمونه‌گیری از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای استفاده شد. ابزار پژوهش سه نوع پرسش‌نامه (هوش کتل، خلاقیت تورنس و رضایت مندی زناشویی اینریچ) است که هر یک عوامل یاد شده را مورد اندازه‌گیری قرار می‌دهد. برای تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده از روش ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردیده است. نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که بین میزان هوشبهر و رضایت زناشویی مردان و زنان و بین میزان رضایت زناشویی و خلاقیت مردان و زنان رابطه معناداری وجود داشت.

کلمات کلیدی: هوش، خلاقیت، رضایت مندی زناشویی.

¹ Corresponding author: فاطمه پارسا
Email: parsairani1993@yahoo.com